

Officersförbundet på DN-debatt:

Diffus försvarspolitik hotar Sveriges säkerhet

Idag debatterar riksdagen regeringens försvarsproposition. Vi officerare lyder order, men vi vill ge medborgare och politiker en tydlig signal om konsekvenserna av de nu väntade besluten. Omställningen av försvaret går nu så fort att beslut inte hänger ihop och att konsekvenser inte hinner utredas. Sveriges försvar riskerar att raseras.

På tio år har försvarsanslaget minskats med tolv miljarder, drar man ut tidslinjalerna till 1995 är minskningen 16 miljarder, enligt totalförsvarets forskningsinstitut (FOI).

Landets försvar inriktas på att verka i internationella insatser. Väl så, men förmågan att vid ett förvärrat omvärldsläge försvara landet, är redan drastiskt försämrade, vad riksdag och regering än säger.

Det nationella försvar som idag byggs upp baseras i grunden på frivillighet. Marktruppernas största del består av icke samtränat hemvärn, även om de är bättre utrustade och tränade än tidigare. De gör sin insats för 72 kronor om dagen. Det är vad vi baserar vårt nationella försvar på. Och hemvärnet tappar dessutom personal.

Men det gör ju ingenting. För något krig kommer aldrig att komma, men om kriget ändå kommer ska Sverige skicka förband till Baltikum, Norge eller Finland. Det har regeringen lovat, om än i lite dunkla ordalag. Men skulle omvärldsläget försämrats behöver vi hjälp från andra länder för att skydda Sverige. Löftet hänger inte ihop med förmågan.

Flera konflikthärden kan väntas

Just nu går världen igenom en lågkonjunktur och de stora globala trenderna är inte orosfria. Fram till 2025 kommer världens befolkning att ha ökat med nästan två miljarder. Jordens resurser är ändliga och konflikter uppstår ofta vid konkurrens om energiresurser och råvaror.

Många länder med tillväxt kräver samma standard som oss i västvärlden. Varför skulle inte varje kinesisk och indisk familj ha rätt till rent vatten, en frys och kyl per familj, en bil, platt-tv och varsitt fullt utrustat badrum? Rätten till energiråvaror, olja och gas, kommer att krävas av allt fler. Samtidigt kommer den globala uppvärmningen att förändra levnadsbetingelserna för miljoner människor.

Människor som mist sina bostäder under stigande hav kommer att behöva nya hemländer. Är vi, medborgare i västvärlden, om det krävs, villiga att minska vår levnadsstandard?

Vi får hoppas att dessa utmaningar löses av världens ledare och befolkningar på ett klokt sätt. Till skillnad från tidigare i mänsklighetens mångtusensåriga historia.

Eller också går det som vanligt. Det blir konflikter, i värsta fall väpnade.

Europaprojektet kan förhoppningsvis genom fördjupad europeisk integration fortsätta vara det fredsprojekt som grundarna önskade. Ryssland, som idag inte är en fungerande demokrati, utan ett land där misslagliga dissidenter mördas oförklarligt. Ryssland, vars minskande befolkning upplever sig som hotad av omvärlden, kan lyckas att undvika statskollaps, eller att falla offer för nationalistisk politik på omvärldens bekostnad och istället bli en rik, samarbetsvillig nation med stora naturresurser.

Allt kan bli så bra som bara en svensk regering kan drömma om. Men det kan gå fel också. Var står Sverige då med dagens förda försvarspolitik?

Måste utgå från det värsta

Hur kan vi värna Sverige om det som ingen tror kan ske faktiskt händer? När försvaret reducerades, 1925, var det fjorton år till andra världskrigets utbrott. Femton år till Norge och Danmark var ockuperade. Vem förutsåg den utvecklingen vid tjugotalets mitt? I försvarsbeslutet 1936 ansåg svenska politiker att Sverige skulle ha 10 år på sig att upprusta för det nya omvärldsläget. Verkligheten gav dem tre.

Vi officerare tjänstgör redan nu internationellt och vi verkar villigt för fred och för att hindra konflikter från att bryta ut. Det kan anses vara en humanitär skyldighet när vi har ett relativt lugnt omvärldsläge. Men planeringen av ett försvar kan inte utgå från det bästa scenariot. Det måste utgå från det värsta, att vi kan behöva koncentrera oss på vårt eget förvar igen.

För oss människor, mitt i historien, är det svårt att märka om utvecklingen vänder till det sämre. Kanske har utvecklingen redan vänt. I augusti 2008 rasade ett krig mellan två europeiska länder, Ryssland och Georgien. På grund av det ena landets militära underlägsenhet slipper vi att bli påmind om detta faktum på daglig basis, eftersom det svagare landet - Georgien - tvingades ge sig, och avträda kontroll över delar av territoriet.

Därför, folkvalda, skapa och bibehåll ett hållbart nationellt försvar, ge tillräckliga resurser. Sveriges oberoende och befolkning är värt att försvara. Våra svenska grundla-

gar och styrelseskick likaså. Vi medborgare är värda ett försvar som fungerar.

Vi är officerare, experter i att på fältet, i väpnad strid, genomföra beslutad säkerhetspolitik. Vi går i den riktning ni beslutar: Afghanistan, Tchad, Baltikum, eller Gotland. Men vi vill bara göra er uppmärksamma på konsekvenserna av vad ni beordrar:

Inte ens plåster på sären

Genom att försvar av landet inte planeras och övas, utan diverse sår lösningar för olika internationella insatser prioriteras, förloras förmågan att försvara landet. Fyra pappersbataljoner och förrådsställda stridsvagnar är inte ens plåster på sären.

Politiker, ni måste i första hand ge försvaret uppgiften att planera för hur landet ska försvaras i händelse av ofred. Det kan kosta pengar och kräva att försvaret kan verka både i luften, marken och till sjöss.

Det räcker inte att ha flygplan om man inte har robotar att skjuta från dem eller korvetter som inte kan försvara sig vid luftangrepp. Eller markförband som inte har råd att träna i större enheter.

Inte seriöst

Ett problem för våra medlemmar är att de har svårt att berätta om de problem de ser. Dessa brister handlar om rikets säkerhet, något som omgärdas av försvarssekretess, vilket försvårar en öppen debatt.

Politiker, ni måste våga betala för landets försvar. Idag är inget av riksdagspartierna villigt att ge försvaret en tydlig uppgift och tillföra de resurser en sådan uppgift kräver. Men att ducka genom diffusa styrningar är inte seriöst.

Den lagda försvarspropositionen är underfinansierad. Även i den nya insatsorganisationen lär nya ekonomiska svarta hål att uppstå. Men på vägen mot nästa svarta hål riskerar grunden för vår nationella försvarsförmåga att raseras. Just nu hänger den svenska försvarsmaktens olika system inte ihop.

Sveriges befolkning är värd något bättre.

Lars Fresker
Förbundsordförande

Fotnot: En kortad version av artikeln publiceras idag på DN-debatt.